Reverzní inženýrství

3. Analýza tříd v C++

Ing. Tomáš Zahradnický, EUR ING, Ph.D. Ing. Josef Kokeš

České vysoké učení technické v Praze Fakulta informačních technologií Katedra informační bezpečnosti

Verze 2022-09-09

Obsah

- Třídy a struktury
 - Třída vs. struktura
 - Rozložení v paměti a určení velikosti
 - Dědičnost
 - Polymorfismus
- Run Time Type Information
 - Motivace
 - Operátor typeid
 - Operátor dynamic_cast

Třídy a struktury

Klíčová slova class a struct znamenají přesně to samé, jediný rozdíl spočívá v odlišné výchozí ochraně prvků: Zatímco class má standardně svůj obsah private, struct ho má public. Tím pádem jsou následující dvojice zápisů ekvivalentní:

```
class C {
  public:
     int m_Field;
};

class C {
  int m_Field;
};
```

```
struct C {
  int m_Field;
};
```

```
struct C {
  private:
    int m_Field;
};
```

Struktury

Podívejme se na vzorovou struct a způsob, jak je uložena v paměti:

Vzorová struktura

```
struct SampleStruct {
  char f_Char;
  short f_Short;
  int f_Int;

SampleStruct()
  : f_Char(0x11),
    f_Short(0x55AA),
    f_Int(0x12345678)
  {
  }
};

SampleStruct g_Struct[4];
```

Rozložení SampleStruct v paměti

Jak vidíme, všechna pole ve struktuře jsou zarovnána podle zarovnávacích pravidel ABI. To je důvod, proč je pole f_Short zarovnáno na 2-bajtovou hranici. Proč je ale vycpávka jednou 0x00, pak 0x31, 0xF3, a 0x9A?

Určení velikosti struktury I

Struktura může být alokována buď na zásobníku, nebo na haldě. Struktury na zásobníku jsou alokovány instrukcí sub esp, __LOCAL_SIZE a jejich velikost je součástí výrazu __LOCAL_SIZE. Pro alokování struktury za běhu na haldě používáme klíčové slovo new nebo funkci pro alokaci paměti jako malloc, HeapAlloc, nebo LocalAlloc. Tyto funkce přijímají velikost struktury jako svůj argument.

```
Alokace struktury pomocí malloc
```

```
0x80483c2
           <main+18>:
                       sub
                             $0xc, %esp
0x80483c5
           <main+21>:
                       push
                             $0x8
                                                      // Velikost struktury
0x80483c7
           <main+23>:
                       call
                             0x8048370 <malloc@plt>
                                                         EAX := ukazatel na str.
0x80483cc
           <main+28>:
                             $0x11,(%eax)
                                                      // ptr->f_Char=0x11
                       movb
0x80483cf
           <main+31>:
                             $0x55AA.0x2(%eax)
                                                      // ptr->f_Short=0x55AA
                       movw
0x80483d5
           <main+37>:
                       movl
                             $0x12345678,0x4(%eax)
                                                      // ptr->f_Int=0x12345678
0x80483dc
           <main+44>:
                             $0x10, %esp
                       add
```

Určení velikosti struktury II

Alokace pomocí operátoru new

Alokace pomocí operátoru <u>new</u> je podobná jako v předchozím případě, až na to, že je pro strukturu zavolán její konstruktor, pokud existuje. Tento případ vypadá následovně:

Alokace struktury pomocí operátoru new

```
0x4006d1
           <main(int, const char**)+75>:
                                              mov
                                                     $0x8,%edi
                                                                         // Velikost struktury
0x4006d6
           <main(int, const char**)+80>:
                                               callq 0x400580 <_Znwm@plt>// Volání operátoru new
0x4006db
           <main(int, const char**)+85>:
                                                     %rax,%rbx
                                                                         // Uložit ukazatel this do RBX
                                               mov
           <main(int, const char**)+88>:
                                                     %rbx,%rdi
                                                                         // Zkopírovat ukazatel this do RDI
0x4006de
                                               mov
0x4006e1
           <main(int, const char**)+91>:
                                               callg 0x400752 <SampleStruct::SampleStruct()>
0x400752
           <SampleStruct::SampleStruct()>:
                                              push
                                                     %rbp
0x400753
           <SampleStruct::SampleStruct()+1>:
                                                     %rsp.%rbp
                                              mov
           <SampleStruct::SampleStruct()+4>:
0x400756
                                               mov
                                                     %rdi,-0x8(%rbp)
0x40075a
           <SampleStruct::SampleStruct()+8>:
                                                     -0x8(%rbp),%rax
                                              mov
0x40075e
           <SampleStruct::SampleStruct()+12>: movb
                                                     $0x11,(%rax)
                                                                         // ptr->f_Char=0x11
           <SampleStruct::SampleStruct()+15>: mov
0x400761
                                                     -0x8(%rbp),%rax
0x400765
           <SampleStruct::SampleStruct()+19>: movw
                                                    $0x55aa,0x2(%rax)
                                                                         // ptr->f_Short=0x55AA
0x40076b
           <SampleStruct::SampleStruct()+25>: mov
                                                     -0x8(%rbp),%rax
0x40076f
           <SampleStruct::SampleStruct()+29>: movl
                                                     $0x12345678,0x4(%rax)/ ptr->f_Int=0x12345678
           <SampleStruct::SampleStruct()+36>: pop
0x400776
                                                     %rbp
0x400777
           <SampleStruct::SampleStruct()+37>: retq
```

Určení velikosti struktury III

Další metody

Velikost struktury se dá dále odvodit z instrukcí, které s ní pracují. Pokud má být obsah struktury zkopírován nebo je použito pole struktur stejného typu, můžeme často využít instrukce jako mul k zjištění velikosti struktury. Například:

```
for( i=0; i<N; ++i )
  pStructureArray[i].f_Field=0xff;</pre>
```

Neoptimálně pomocí mul

Lépe pomocí add

```
mov $0x600ec8,%rax // začátek pole
loop:
movb $0xff,(%rax)
add $0xc,%rax // posun na další prvek
cmp $0x603da8,%rax // konec pole
jne loop
```

Dědičnost I

Strukturovaný datový typ může jako svoji položku využít další strukturovaný datový typ. Na tom není nic zvláštního. Strukturovaný datový typ může také dědit z dalších strukturovaných datových typů. Podívejme se, jak vypadá případ vícenásobné dědičnosti. Předpokládejme, že máme class dědící z CUnknown (viz dále v sekci Polymorfismus) a z další třídy Rect. Základní třída CUnknown implementuje počítání odkazů, zatímco Rect obsahuje 4 inty. Společně tvoří třídu CRefcountedRect.

```
typedef struct Rect {
  int f_X, f_Y, f_Width, f_Height;
} Rect, *RectPtr, **RectHandle;
class CRefcountedRect : public CUnknown, public Rect {
 public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPV0ID* ppv0bject ):
                                      CRefcountedRect(int x, int v, int w, int h)
                                       : m_Area(w*h) {
                                          f_X = x; f_Y = y; f_Width = w; f_Height = h;
                                      }:
    virtual
                                      ~CRefcountedRect();
                                      get_Area() const { return m_Area; }
    virtual int
                                      get Rect() const { return static cast<const Rect*>(this): }
    const Rect*
 protected:
    int m Area:
}:
                                                                       4 D > 4 A > 4 B > 4 B > -
```

8/30

Dědičnost II

Rozložení CRefcountedRect v paměti				
	CRefcountedRect*-	pVMT (viz dále)		
7fffffffe0c0:	CUnknown*	d0 0c 40	00 00 00	00 00
	m_RefCount			
7fffffffe0c8:		01 00 00	00 00 00	00 00
		f_X	f_Y	
7fffffffe0d0:	Rect*	10 00 00	00 20 00	00 00
		f_Width	f_Heig	ght
7fffffffe0d8:		40 00 00	00 80 00	00 00
		m_Area		
7fffffffe0e0:		00 20 00	00	

Polymorfismus I

Pokud strukturovaný datový typ obsahuje virtuální metody, musí obsahovat také tabulku virtuálních metod (VMT). Pokud objekt dědí z více objektů s virtuálními metodami, dědí dvě nebo více VMT. Každá VMT je tabulkou ukazatelů na virtuální metody; všechny virtuální metody jsou volány prostřednictvím této tabulky. VMT je uložena jako první položka třídy, následovaná daty této třídy. Poté přijde druhá VMT, druhá data, atd.

```
#include <Unknum.h>
class CUnknown : public IUnknown {
 public:
   virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QuervInterface( REFIID riid, LPV0ID* ppv0bject );
    virtual III.ONG
                 STDMETHODCALLTYPE AddRef(void):
   virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void):
   CUnknown(): m RefCount(1) {}
   virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }
 protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::AddRef(void) {
 return InterlockedIncrement(&m_RefCount);
}
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::Release(void) {
 ULONG ulNewValue = InterlockedDecrement(&m RefCount):
 if (ulNewValue == 0)
   delete this;
 return ulNewValue:
```

Polymorfismus II

Pokud strukturovaný datový typ obsahuje virtuální metody, musí obsahovat také tabulku virtuálních metod (VMT). Pokud objekt dědí z více objektů s virtuálními metodami, dědí dvě nebo více VMT. Každá VMT je tabulkou ukazatelů na virtuální metody; všechny virtuální metody jsou volány prostřednictvím této tabulky. VMT je uložena jako první položka třídy, následovaná daty této třídy. Poté přijde druhá VMT, druhá data, atd.

```
#include <Unknum.h>
class CUnknown : public IUnknown {
 public:
   virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPV0ID* ppv0bject );
   virtual ULONG
                 STDMETHODCALLTYPE AddRef(void):
   virtual ULONG
                  STDMETHODCALLTYPE Release(void):
                                                    VMT
   CUnknown(): m RefCount(1) {}
   virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }
                                                    &CUnknown::QueryInterface
 protected:
                                                    &CUnknown::AddRef
   volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
                                                    &CUnknown::Release
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::AddRef(void) {
                                                    &CUnknown::~CUnknown
 return InterlockedIncrement(&m_RefCount);
}
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::Release(void) {
 ULONG ulNewValue = InterlockedDecrement(&m RefCount):
 if (ulNewValue == 0)
```

delete this;
return ulNewValue;

4 D F 4 D F 4 D F 4 D F

Polymorfismus III

Rozložení třídy CUnknown pak je:

Rozložení objektu

```
this --> +0 pVMT -----> +0 &CUnknown::QueryInterface
+4 padding +4 &CUnknown::AddRef
+8 m_RefCount +8 &CUnknown::Release
+c &CUnknown::~CUnknown
```

Volání metody skrze VMT

```
40245C mov eax,dword ptr [ebp+8]// Načíst this do EAX
40245F mov ecx,dword ptr [eax] // Načíst this->pVMT do ECX
402461 mov edx,dword ptr [ebp+8]// Načíst this do EDX
402464 push edx // Uložit this jako první arg.
402465 mov eax,dword ptr [ecx+4]// Načíst adresu metody z VMT [AddRef]
402468 call eax // Zavolat metodu
```

Pozn. 1: Možná jste si všimli, že navzdory očekávání metoda AddRef nedostala svůj argument v ECX. Důvodem je to, že STDMETHODCALLITYPE mění volací konvenci na __stdcall, a v té se všechny argumenty předávají přes zásobník. Včetně argumentů metod!

Pozn. 2: Ve třídě nacházíme před polem m_RefCount zarovnání, které jsme si vyžádali pomocí __declspec(align(8)). To bylo nutné, protože funkce InterlockedXXX vyžadují zarovnaná data.

Nastavení VMT objektu (Windows)

```
CUnknown::CUnknown():
  00401110 push ebp
 00401111 mov ebp,esp
                             VMT v CUnknown
  00401113 sub esp,44h
                              004293BC 80 22 40 00 c0 14 40 00 ."Q.A.Q.
  00401116 push ebx
                              004293C4 20 23 40 00 10 14 40 00
                                                                 #0...0.
  00401117 push esi
  00401118 push edi
  00401119 mov dword ptr [ebp-4],ecx
                                                // this bylo předáno v ECX
 0040111C mov ecx, dword ptr [ebp-4]
  0040111F call IUnknown::IUnknown (4011D0h)
                                                // Implicitní konstruktor
  00401124 mov eax, dword ptr [ebp-4]
  // Zápis ukazatele na VMT do this->pVMT
  00401127 mov dword ptr [eax], offset CUnknown::'vftable' (4293BCh)
  0040112D mov eax, dword ptr [ebp-4]
               dword ptr [eax+8],1
                                                // Nastavení m_RefCount=1
  00401130 mov
  00401137 mov
               eax, dword ptr [ebp-4]
  0040113A pop
               edi
  0040113B pop
               esi
  0040113C pop ebx
 0040113D mov
               esp,ebp
  0040113F pop
               ebp
  00401140 ret
```

Polymorfismus IV

I pokud je třída abstrakní, ale má deklarované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole this->pVMT. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
  public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPVOID* ppvObject );
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    CUnknown() { m_RefCount = 1; }
    virtual -CUnknown() { m_RefCount = -1; }
    protected:
        volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

Polymorfismus V

I pokud je třída abstrakní, ale má deklarované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole this->pVMT. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
  public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface(
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);
    CUnknown() { m_RefCount = 1; }
    virtual -CUnknown() { m_RefCount = -1; }
    protected:
        volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

Původní VMT

&CUnknown::QueryInterface

&CUnknown::AddRef

&CUnknown::Release

&CUnknown::~CUnknown

Polymorfismus VI

I pokud je třída abstrakní, ale má deklarované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole this->pVMT. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
  public:
    // QueryInterface neni definována
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);
    // Konstruktor není definován
    virtual -CUnknown() { m_RefCount = -1; }
    protected:
        volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

VMT s abstraktními metodami

&_purecall &CUnknown::AddRef

&CUNKNOWN::AddRei

&CUnknown::Release

&CUnknown::~CUnknown

Nastavení VMT objektu (Linux 64-bit)

```
TUnknown::TUnknown():
                                                    // Implicitní konstruktor
 00400fd0 push
                  %rbp
 00400fd1 mov
                  %rsp,%rbp
  00400fd4 mov
                  %rdi,-0x8(%rbp)
                                                   // Ukazatel this uložen do lok. prom.
  00400fd8 mov
                  -0x8(%rbp),%rax
                                                    // Ukazatel this do RAX
                  $0x4014d0.(%rax)
                                                    // VMT zapsána do this->pVMT
  00400fdc mova
 00400fe3 pop
                  %rbp
 00400fe4 retq
CUnknown::CUnknown():
                                                    // Implicitní konstruktor
 00400ff0 push
                  %rbp
  00400ff1 mov
                  %rsp,%rbp
 00400ff4 sub
                  $0x10,%rsp
                  %rdi,-0x8(%rbp)
  00400ff8 mov
  00400ffc mov
                  -0x8(%rbp),%rax
                  %rax,%rdi
 00401000 mov
                                                    // this se předává v RDI
 00401003 callq
                  0x400fd0 <IUnknown::IUnknown()> // Zde je volán implicitní konstruktor
 00401008 mov
                  -0x8(%rbp),%rax
 0040100c movq
                  $0x401490,(%rax)
                                                    // VMT zapsána do this->pVMT
 00401013 leaveg
 00401014 reta
```

VMT rozhraní IUnknown

```
000000000004014d0 <_ZTV8IUnknown+16>:
+0 0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+8 0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+10 0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+18 00000000000000000 embtv
```

VMT třídy CUnknown

```
0000000000401490 <_ZTV8CUnknown+16>:
+0 000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+8 000000000400976 <CUnknown::AddRef()>
+10 000000000400994 <CUnknown::Release()>
```

+18 00000000004009AC <CUnknown::~CUnknown()>

Polymorfismus VII

Adresy abstraktních metod ve VMT jsou nahrazeny adresou funkce _purecall. Tato funkce zavolá handler purecall, pokud existuje, a potom ukončí program, pokud už ho neukončil sám handler.

Zdrojový kód funkce _purecall z purevirt.c

```
void __cdecl _purecall( void ) {
 _purecall_handler purecall = (_purecall_handler) DecodePointer(__pPurecall);
  if( purecall != NULL )
   purecall();
   /* shouldn't return, but if it does, we drop back to default behaviour */
  #if defined (_DEBUG)
    _NMSG_WRITE(_RT_PUREVIRT);
  #endif /* defined ( DEBUG) */
  /* do not write the abort message */
  set abort behavior(0, WRITE ABORT MSG):
  abort();
```

Tabulky virtuálních metod v reverzním inženýrství

Jak jste si všimli, pokud má objekt VMT, tak konstruktor nastaví ukazatel na ni. K tomu dochází i tehdy, když konstruktor neexistuje — v takovém případě to udělá implicitní konstruktor (např. konstruktor IUnknown). Protože VMT je globální tabulkou sdílenou všemi instancemi jednoho objektu, můžeme:

- použít ukazatel na VMT k určení, zda je neznámý objekt určitého typu porovnáním jeho ukazatele na VMT se seznamem známých VMT;
- prozkoumat ukazatele v paměti objektu; pokud ukazují na VMT, našli jsme vícenásobnou dědičnost nebo kompozici;
- prozkoumat ukazatele v každé VMT a identifikovat kód, který patří danému objektu.

Výše uvedené informace můžeme dále rozšířit studiem informace o typu objektu, která je použita v RTTI.

Motivace I

Na slajdu 9 používáme static_cast<const Rect*>(this) k přetypování ukazatele this na ukazatel na Rect. Ukazatel Rect* je také ukazatelem "this" odvozené třídy a je odlišný od ukazatele

CRefcountedRect* this. Jaký kód se skrývá za static_cast?

```
CRefcountedRect::get_Rect() const:
 004027C0
           push
                 ebp
  004027C1
           mov
                 ebp.esp
  004027C3
                 esp.48h
           sub
  004027C6
           push
                 ebx
           push
                 esi
  004027C7
 004027C8 push
                 edi
                 dword ptr [ebp-4].ecx
                                                         // Ulož this do ebp-4
  00402709
           mov
                                                         // Static cast NULL neudělá nic
 004027CC
                 dword ptr [ebp-4].0
           cmp
 004027D0 ie
                 CRefcountedRect::get Rect+1Dh (4027DDh)
                 eax, dword ptr [ebp-4]
  004027D2
           mov
                                                         // Načti this do EAX
  004027D5
                 eax.10h
                                                         // Posuň ukazatel this o 16 bajtů
           add
 004027D8
                 dword ptr [ebp-48h].eax
                                                         // Ulož přetvpovaný výsledek
           mov
 004027DB
           jmp
                 CRefcountedRect::get_Rect+24h (4027E4h)
                 dword ptr [ebp-48h].0
  004027DD
           mov
                                                         // Static_cast selhal, výsledkem bude NULL
                 eax, dword ptr [ebp-48h]
 004027E4
           mov
 004027E7
                 edi
           pop
 004027E8
           pop
                 esi
 004027E9
            pop
                 ebx
 004027EA
           mov
                 esp,ebp
  004027EC
           pop
                 ebp
  004027ED ret
```

Motivace II

Jak se vrátíme z Rect* k CRefcountedRect*? Pro zpětné přetypování ukazatele na objekt můžeme zkusit dynamic_cast:

```
const Rect* pRect = pRefcountedRect->get_Rect();
const CRefcountedRect* pRefCountedRect2 = dynamic_cast<const CRefcountedRect*>(pRect);
printf("pRefcountedRect="\( p\\\ n\) pRefcountedRect2=\( p\\\\ n\) pRefcountedRect2;
1>c:\users\...\tokens.cpp(892): error C2683: 'dynamic_cast': 'Rect' is not a polymorphic type
```

Zpětné přetypování není možné, protože Rect není polymorfický, tzn. nemá VMT. Tu můžeme přidat doplněním virtual destruktoru:

```
typedef struct Rect {
  int f_X, f_Y, f_Width, f_Height;
  virtual -Rect();
} Rect, *RectPtr, **RectHandle;
```

Výsledek

```
pRefcountedRect = 0012FE98
pRect = 0012FEA8
pRefCountedRect2 = 0012FE98
```

Jak mohl dynamic_cast vědět, že je možné ukazatel na Rect přetypovat na ukazatel na CRef countedRect?

Operátor typeid I

Pro realizaci operátorů typeid a dynamic_cast se používá Run Time Type Information (RTTI). Podívejme se, co nám typeid přináší za informace:

Třída type_info je definována v typeinfo.h jako:

Našli jsme jméno třídy. To je velmi cenná informace!

Operátor typeid II

Když se pečlivěji podíváme na assembler z minulého slajdu, zjistíme nesoulad typů. Proměnná rtiCRefcountedRect má být ukazatel na type_info, ale ukládáme do ní ukazatel na _RTTITypeDescriptor. Vnitřnosti této struktury jsou ukryty v neveřejném souboru rtti.h. V ehdata.h však nalezneme strukturu TypeDescriptor se stejným rozložením; ta deklaruje, že prvním prvkem struktury je ukazatel na VMT:

```
typedef struct TypeDescriptor {
    #if defined(_WIN64) || defined(_RTTI) /*IFSTRIP=IGN*/
        const void * _EH_PTR64 pVFTable; // Field overloaded by RTTI
    #else
        DWORD hash; // Hash value computed from type's decorated name #endif
    void * _EH_PTR64 spare; // reserved, possible for RTTI char name[]; // The decorated name of the type; 0 terminated. }
} TypeDescriptor;
```

Pozn.: Za normálních okolností kompilátor nahradí operátor typeid buď instrukcí mov zapisující výsledek na výstup, nebo (pokud to nebylo možné) zavolá funkci RTtypeid, která vrátí RTTITypeDescriptor*.

Operátor typeid III

```
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTtypeid (
 PVOID inptr // Pointer to polymorphic object
) throw(...)
 if (!inptr) {
   throw bad_typeid ("Attempted a typeid of NULL pointer!");
   return NULL;
  __try {
   // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *) ((*((void***)inptr))[-1]);
   if (((const void *)pCompleteLocator->pTypeDescriptor) != NULL) {
     return (PVOID) COL PTD(*pCompleteLocator);
    }
   else
     throw __non_rtti_object("Bad read pointer - no RTTI data!");
     return NULL;
    }
  except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
                                  ? EXCEPTION EXECUTE HANDLER : EXCEPTION CONTINUE SEARCH)
    throw __non_rtti_object ("Access violation - no RTTI data!");
   return NULL;
}
```

Dynamic_cast na void* |

void* pv = dynamic_cast<void*>(pRect);
0040264B mov eax,dword ptr [pRect]

Operátor dynamic_cast se typicky používá ke zpětnému přetypování (ze základní třídy směrem k odvozené třídě). Při přetypování na void* se volá funkce __RTCastToVoid z rtti.cpp:

```
0040264E push eax
 0040264F call RTCastToVoid (4032C8h)
 00402654 add esp,4
 00402657 mov
                 dword ptr [pv],eax
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTCastToVoid (
  PVOID inptr // Pointer to polymorphic object
) throw(...)
 if (inptr == NULL)
   return NULL:
  trv {
   return FindCompleteObject((PVOID *)inptr);
  }
  except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
                              ? EXCEPTION EXECUTE HANDLER : EXCEPTION CONTINUE SEARCH)
   throw __non_rtti_object ("Access violation - no RTTI data!");
   return NULL:
                                                                   4 D > 4 D > 4 D > 4 D >
```

Dynamic_cast na void* |

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *)
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - COL_OFFSET(*pCompleteLocator);

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator))
        pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator));
    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na <u>RTTICompleteObjectLocator</u> z pole ležícího před VMT. Tato struktura je privátní a nedokumentovaná.

Dynamic_cast na void* |||

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *)
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - COL_OFFSET(*pCompleteLocator);

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator))
    pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator));
    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na <u>RTTICompleteObjectLocator</u> z pole ležícího před VMT. Tato struktura je privátní a nedokumentovaná. A KOHO TO ZA IÍMÁ?

4 D > 4 A > 4 B > 4 B > B 900

Dynamic_cast na void* IV

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *)
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - pCompleteLocator->offset;

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (pCompleteLocator->cdOffset)
        pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - pCompleteLocator->cdOffset);
    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na <u>RTTICompleteObjectLocator</u> z pole ležícího před VMT. Tato struktura je:

```
typedef struct RTTITypeDescriptor {
 void* __vftbl; // VMT pointer
  void* data:
                 // ??
 char d_name[1]; // Mangled data type name
} RTTITypeDescriptor, TypeDescriptor;
typedef struct _RTTICompleteObjectLocator {
 DWORD
                                 signature;
                                                             // version of the structure, COL_SIG_REVO==0
                                                             // offset of this VMT in the complete class
 LONG.
                                offset;
                                 cdOffset:
                                                             // construction displacement offset
 I.ONG
 TypeDescriptor*
                                pTypeDescriptor;
  RTTIClassHierarchyDescriptor* pClassHierarchyDescriptor;
RTTICompleteObjectLocator:
```

Dynamic_cast na ne-void* |

Pokud použijeme operátor dynamic_cast s datovým typem odlišným od void*, zavolá MSVC interní funkci __RTDynamicCast.

```
const CRefcountedRect* pRefCountedRect2 = dynamic_cast<const CRefcountedRect*>(pRect);
 00402C58
           push
                                                                        // 0 pro ukazatele, 1 pro ref.
  00402C5A
           push
                 offset CRefcountedRect `RTTI Type Descriptor' (432110h) // Cilový typ
                 offset Rect 'RTTI Type Descriptor' (4320FCh)
                                                                        // Zdrojový typ
 00402C5F
 00402C64 push 0
                                                                        // Offset VMT uvnitř objektu
  00402C66 mov
                 eax.dword ptr [ebp-0A8h]
                                                                        // Objekt na přetypování
 00402C6C push eax
 00402C6D call __RTDynamicCast (40331Eh)
  00402C72 add
                esp,14h
 00402C75 mov
                 dword ptr [ebp-OACh],eax
                                                                        // Ulož přetypovaný výsledek
```

Jak vidíme, samotný _RTTITypeDescriptor* postačuje k ověření, zda CRefcountedRect dědí z Rect. Jak je toto ověření provedeno?

Dynamic_cast na ne-void* |

```
extern "C" PVOID _CLRCALL_OR_CDECL _RTDynamicCast (
 PVOID inptr, // Pointer to polymorphic object
 LONG VfDelta, // Offset of vfptr in object
 PVOID SrcType, // Static type of object pointed to by inptr
 PVOID TargetType, // Desired result of cast
  BOOL isReference) // TRUE if input is reference, FALSE if input is ptr
 throw(...)
    PVOID pResult=NULL:
    _RTTIBaseClassDescriptor *pBaseClass;
    // dynamic_cast returns nothing for a NULL ptr
    if (inptr == NULL)
     return NULL;
    __try {
     PVOID pCompleteObject = FindCompleteObject((PVOID *)inptr);
      _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator=(_RTTICompleteObjectLocator*) ((*((yoid***)inptr))[-1]);
      // Adjust by vfptr displacement, if any
      inptr = (PVOID *) ((char *)inptr - VfDelta);
      // Calculate offset of source object in complete object
      ptrdiff_t inptr_delta = (char *)inptr - (char *)pCompleteObject;
      if (!(CHD_ATTRIBUTES(*COL_PCHD(*pCompleteLocator)) & CHD_MULTINH)) {// if not multiple inheritance
        pBaseClass = FindSITargetTypeInstance( pCompleteLocator, ( RTTITypeDescriptor *) SrcType,
                                               ( RTTITypeDescriptor *) TargetType );
      } else if ...
      // Zde isou větve pro vícenásobnou dědičnost
```

Dynamic_cast na ne-void* |||

```
if (pBaseClass != NULL)
    // Calculate ptr to result base class from pBaseClass->where
    pResult = ((char *) pCompleteObject) + PMDtoOffset(pCompleteObject, BCD WHERE(*pBaseClass));
  else
    pResult = NULL;
    if (isReference)
      throw bad_cast("Bad dynamic_cast!");
  }
}
__except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
                                 ? EXCEPTION EXECUTE HANDLER : EXCEPTION CONTINUE SEARCH) {
  pResult = NULL;
  throw __non_rtti_object("Access violation - no RTTI data!");
return pResult;
```

Dynamic_cast na ne-void* IV

Každá VMT[-1] obsahuje ukazatel <u>RTTICompleteObjectLocator*</u> pLoc; jeho pole pLoc->pTypeDescriptor->d_name nese jméno typu! Znalost jména je jen první krok. Můžeme pokračovat zkoumáním struktur uvedených níže [2, 3] a odhalit celou hierarchii!

```
typedef struct PMD {
 ptrdiff t mdisp: //vftable offset
 ptrdiff_t pdisp; //vftable offset
 ptrdiff_t vdisp; //vftable offset (for virtual base class)
};
typedef const struct _s_RTTIBaseClassDescriptor {
  TypeDescriptor
                                *pTypeDescriptor;
 DWORD
                                numContainedBases:
 PMD
                                where:
 DWORD
                                attributes:
 RTTIClassHierarchvDescriptor *pClassHierarchvDescriptor:
RTTIBaseClassDescriptor:
typedef const struct s RTTIBaseClassArray {
  RTTIBaseClassDescriptor *pArrayOfBaseClassDescriptors[1]: // A variable sized array
} _RTTIBaseClassArray;
typedef const struct _s_RTTIClassHierarchyDescriptor {
 DWORD
                      signature;
 DWORD
                     attributes:
 DWORD
                     numBaseClasses:
 RTTIBaseClassArray *pBaseClassArray:
} _RTTIClassHierarchyDescriptor;
```

Dynamic_cast v g++

První pohled

Podívejme se, kde jsou VMT a metadata objektů uložena v g++. Následující kód pochází z libstdc++, konkrétně z gcc-4.9-4.9.2/gcc-4.9.2/libstdc++-v3/libsupc++/dyncast.cc:

Vidíme, že i zde je ukazatel na VMT prvním prvkem strukturovaného typu a že metadata jsou uložena před VMT. Proti MSVC můžeme pozorovat jeden rozdíl: pokud je do $dynamic_cast$ předán ukazatel NULL, MSVC vrátí NULL zatímco g++ spadne při dereferencování ukazatele NULL.

28 / 30

NI-REV, 2022, Přednáška 3

Typová informace v reverzním inženýrství

Typová informace je dalším užitečným zdrojem informace o objektu reverzního inženýrství. Můžeme získat:

- jméno třídy;
- hierarchii tříd.

K dispozici jsou skripty [1] pro IDA Pro, které tuto práci udělají za nás a vypíšou celou hierarchii.

Pokud bychom chtěli hledat tuto informaci sami, museli bychom projít kódovou sekci a hledat typický kód konstruktoru — přiřazení VMT do prvního datového prvku objektu. Z ukazatele VMT[-1] se pak dostaneme k typové informaci a můžeme ji vyextrahovat.

Literatura

- Igorsk: Reversing Microsoft Visual C++ Part II: Classes, Methods and RTTI. Available online at http://www.openrce.org/articles/full_view/23, 2006.
 - Microsoft Corp.: rttidata.h: Available online at http: //read.pudn.com/downloads10/sourcecode/os/41823/WINCEOS/ COREOS/CORE/CORELIBC/CRTW32/RTTI/rttidata.h__.htm.
- Passion_wu128: rtti.h: Available online at http://m.blog.csdn.net/blog/passion_wu128/38511957, 2014.